

Beatificació dels màrtirs a Tarragona

El cardenal Angelo Amato encensa la imatge de la Mare de Déu de Montserrat

El diumenge dia 13 d'octubre, a Tarragona Mons. Josep Àngel Saiz, acompanyat de Mons. Salvador Cristau, concelebrà en la Missa de la Beatificació dels Màrtirs del Segle XX a Espanya. També hi assistiren alguns preveres i diaques i prop de 200 persones, especialment de les ciutats de Terrassa, Rubí i Sabadell. En atenció a la figura del beat Josep Guardiet, Mons. Saiz Meneses ocupà un lloc destacat junt amb els altres dinou bisbes de les diòcesis amb presència de màrtirs. Aquests i els postuladors de les causes van rebre del cardenal Angelo Amato el Decret de Beatificació. En la celebració de l'Eucaristia l'Escolania de Montserrat va cantar alguna de les composicions musicals del beat Àngel Rodamillans.

GLOSSA

Ajudar a créixer

Diverses entitats d'Església i de la societat civil ofereixen voluntariats adreçats a joves i adults. Sovint són iniciatives que només s'entenen i són possibles per l'actitud radicalment esperançada que hi ha al darrere. Una esperança que no és retòrica, amb ganes simplement de quedar bé. Una esperança que sap que el demà només serà nostre i millor si el fem nostre ara, amb l'ajuda de Déu. Anem construint el demà, dia a dia, si fem que, ja avui, es realitzi parcialment el que somniem per a tots. És una experiència quotidiana que sempre demana coratge; coratge per no dimitir quan aquella reunió preparatòria no acaba de sortir bé i sembla que haurem de plegar; coratge per renunciar a la temptació de conformar-se amb què les coses vagin sortint només; coratge per comprometre's personalment en una tasca exigent, rigorosa i realitzada al màxim de les nostres capacitats, confiant sempre que es faci la seva voluntat, com diem en el Pare-nostre; coratge per no lliscar pel pendís fàcil de l'individualisme i per creure que les persones només ho som plenament quan apostem el nostre esforç per un projecte comunitari.

La participació, el servei, no són ideals abstractes, sinó una possibilitat que és

penyora d'un demà més reeixit. Tots, amb la nostra vida concreta, en la manera com realitzem els nostres compromisos, podem ser font d'esperança i estímul per als altres. Tots sabem per experiència que l'esperança demana estar oberts als altres, al rostre concret que, interpellant-nos, ens fa l'esperança més propera i possible. Convé, també, que aquesta obertura als altres, aquesta activitat, aquest desig esperançat de servir, la satisfacció que comporta... siguin un espai de vertebració personal, humana i cristiana que, segons quina sigui l'activitat, ens faci més sensibles a la bellesa de la natura, a l'amistat dels companys; més sensibles a les necessitats dels altres, a les situacions de l'entorn proper i llunyà, més capaços de col·laborar i més disposats a anar més enllà dels nostres petits problemes. Que aquestes activitats ens facin créixer en la joia, l'autonomia, la compassió, la caritat, la solidaritat, l'amor a Déu i als germans.

Servir, ajudar a créixer els altres, apropar el Regne... Què puc fer jo per servir, estimar i créixer personalment i en la fe? «Ajudeu-vos a portar les càrregues els uns als altres, i compliu així la llei de Crist» (Ga 6,2).

Enric Puig Jofra, SJ

Celebració de la memòria dels màrtirs

El proper dimecres dia 6 és el dia fixat pel Sant Pare per a la memòria litúrgica dels màrtirs del segle XX a Espanya. És la mateixa data fixada en la beatificació de l'any 2007. S'han de resar les oracions de la Missa del comú de diversos màrtirs.

REMEU MAR ENDINS

Només l'amor és digne de fe

El capítol segon de l'encíclica *Lumen fidei* porta aquest títol: «Si no creieu no comprendreu». La fe ha de ser un acte lliure del creient. La fe és un do de Déu, però en l'home és —ha d'esser— un acte de llibertat.

Tot aquest capítol mostra que la llum de la fe és un gran do que ens ha portat Jesucrist. En una línia molt agustiniana, el capítol afronta les relacions entre la fe i la veritat. Perquè —diu— «la fe sense la veritat no salva, no dóna seguretat als nostres passos». La fe sense la veritat seria com un conte bonic, una projecció dels nostres desigs de felicitat, una il·lusió o un pur sentiment. Per això tot aquest capítol es proposa «recuperar la connexió de la fe amb la veritat».

La fe cristiana ¿es pot presentar avui en el món racional i tecnològic amb la pretensió de ser veritable i de contribuir al bé comú? I, en el cas afirmatiu, ¿amb quines proves? ¿No es tracta d'un fanatisme que intenta aixafar el qui no comparteix les pròpies creences?, es pregunta el Papa.

Per a respondre, l'encíclica recorre a una cita de sant Pau —«amb el cor es creu» (Ro 10,10)— i també a un exercici de la memòria. Per a la Bíblia el cor és el centre de l'home, el punt on s'entrellacen totes les dimensions de l'existència: l'enteniment i la voluntat, l'afectivitat, etc.

«La fe transforma tota la persona, precisament perquè la fe s'obre a l'amor. Aquesta interacció de la fe amb l'amor ens permet comprendre el tipus de coneixement propi de la fe, la seva força de convicció, la seva capacitat d'il·luminar els nostres passos. La comprensió de la fe és la que neix quan rebem el gran amor de Déu que ens transforma interiorment i ens dóna ulls nous per a veure la realitat» (*Lumen fidei*, 26). Aquí trobem allò que ha estat considerat com el nucli central de l'encíclica que estableix el lligam intrínsec, constitutiu, integrador de la fe amb l'amor i la veritat.

«Si l'amor necessita la veritat, també la veritat té necessitat de l'amor. Amor i veritat no es poden separar» sosté el document. «Qui estima comprèn que l'amor és experiència de veritat, que ell mateix obre els nostres ulls per a veure tota la realitat de manera nova». L'amor mateix és un coneixement nou: *amor ipse notitia est*, recorda el Papa citant san Gregori el Gran i Guillem de Saint Thierry: «l'amor mateix ja és una forma de coneixement». Aquí el Papa s'endinsa en una concepció de l'ésser humà propera a allò que avui s'anomena «la intel·ligència emocional». El nostre teòleg Josep Maria Rovira Belloso, en el seu llibre recent *Déu fa créixer les persones* proposa una visió de l'home plena de saviesa que té unes arrels profundes en grans testimonis de la tradició cristiana des de l'Edat Mitjana mateix, que parlen d'una integració de la intel·ligència, la voluntat i els sentiments.

El que és peculiar de l'encíclica és la capacitat que té l'amor de conèixer i que és la base d'una lògica nova, un coneixement compartit, una visió comuna de les coses. La fe sorgeix en l'obertura al Déu que és Llum, Amor i Aliança, sobretot en la creu de Crist. No és fàcil de fer aquest salt, però el Papa anima tothom a fer-lo quan afirma que «el descobriment de l'amor com a font de coneixement forma part de l'experiència originària de tot home» (n. 28).

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

ANNA PETIT I LLIMONA

Ajudar a pregar

L'Anna Petit fa quatre anys que és la responsable dels Grups d'Oració i Amistat (www.oracio.org), que el 2014 farà 45 anys que van ser fundats pel bisbe de Sagorb-Castelló Josep M. Cases Deordal. Oberts a tothom, els Grups, el consiliari general dels quals és Mn. Joan Güell, estan formats per laics, religiosos, religioses i sacerdots, amb independència que pertanyin o no a moviments o associacions. Els seus membres tenen el compromís de pregària diària i es reuneixen un cop al mes per ajudar-se a mantenir aquesta responsabilitat adquirida.

Com es definiria?

Som apòstols entusiastes de la pregària. Ajudem, a través de l'organització d'activitats, que tothom pugui conèixer la riquesa espiritual de la trobada amb Crist, que trobin un espai i un temps per aprofundir en la pregària. Volem ser testimonis orants de la fe. La fe és la força que, en silenci, sense fer fressa, canvia el món i el transforma en el Regne de Déu; i l'oració és expressió de la fe.

Per què és tan important la pregària per al cristià?

La pregària és el batec de l'ànima; per tant, preguem per viure i respirar. Tota la nostra persona, les preocupacions, dificultats, alegries es troba acompanyada en la trobada diària amb Crist. El cristià sempre se sent acompanyat.

Què proposen per ajudar a créixer en la pregària?

Créixer i ser constant en la pregària no es fa sol. El cristià no és una persona aïllada, tot al contrari. Per això, cada Grup es reuneix un cop al mes per meditar la Paraula de Déu i posar en comú, breument, la seva trajectòria quant a la pregària personal. El fet de pregar junts enriqueix i enforteix a tots.

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Jesús és el veritable temple

«Al principi era el Verb, i el Verb era amb Déu, i el Verb era Déu... I el Verb es va fer carn i va plantar la seva tenda entre nosaltres» (*Jn 1,1-14*). L'home Jesús és la tenda del Verb, de l'etern *Logos* diví, en aquest món. La *carn* de Jesús, la seva existència humana, és la *tenda* del Verb: l'al·lusió a la tenda santa de l'Israel que peregrina és evident.

Jesús és, per dir-ho així, la tenda de la reunió (el temple durant la peregrinació de l'èxode). Jesús és d'una manera del tot real allò de què la tenda, i més tard el Temple, podien ser solament la prefiguració.

L'origen de Jesús, el seu «d'on ve», és el *principi* mateix, la causa primera de la qual tot prové; la *llum* que fa del món un cosmos. Ell ve de Déu. Ell és Déu. Aquest *principi* vingut a nosaltres inaugura —com a principi— una nova manera de ser home. «A aquells qui l'han rebut, els ha concedit de poder ser fills de Déu; a tots els qui creuen en el seu nom, que no han nascut ni de sang, ni de voluntat de la carn, ni de voluntat d'home, sinó de Déu» (1,12s).

Una part de la tradició manuscrita va llegir aquesta frase com una referència clara a la concepció i al naixement virginals de Jesús. El text parla també molt clarament dels qui creuen en el nom de Crist i per això reben un nou origen. El qui creu en Jesús entra, mitjançant la fe, en l'origen personal i nou de Jesús.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Amor y cruz

—Si exiges recibir... primero tú deberás haber dado.
—Si pretendes mandar... antes deberás haber obedecido.
—Si intentas ayudar... deberás haber pasado necesidad.
—Si quieres consolar... deberás haber llorado y sufrido.

Es la universidad de la vida. Es ella la que da títulos a quienes han pasado por la experiencia del dolor, del fracaso, de la necesidad y de una enfermedad grave. Es la verdadera sabiduría.

«Sin la cruz no hay gloria ninguna, ni con cruz eterno llanto. Santidad y cruz es una.

No hay cruz que no tenga santo, ni santo sin cruz alguna», dice el poeta.

Los maestros espirituales suelen afirmar que: El alma de todo apostolado, no significa actividad exterior. Jesús clavado en la cruz no podía moverse ni hacía milagros. ¡Sufría y amaba! Así fue nuestra redención.

Tú y yo ayudaremos si cargamos con la cruz y seguimos a Jesús con amor. María Coll, biógrafa de santa Teresa del Niño Jesús, escribió recordando la muerte de la santa de Lisieux:

—«Es el amor y no la enfermedad que, a la caída de las primeras hojas del otoño, ha hecho caer, la más bella flor de Normandía.»

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Un símbol totalment místic

L'itinerari que relliga les façanes del Naixement i de la Passió, l'altar i les sagristies és el sacrifici eucarístic o santa missa. Gaudí assistia a missa cada dia i era un gran devot de l'eucaristia. Es conserva una fotografia de l'11 de juny de 1924 en la qual Gaudí apareix vora la façana de la catedral de Barcelona, afilerat per a la processó de Corpus, com a membre del Cercle Artístic de Sant Lluc.

La condició de Gaudí com a místic i devot de l'eucaristia apareix en nombrosos símbols. Un d'aquests està damunt la porta del portal de la fe, a la façana del Naixement. En aquesta mateixa façana, els redimits són representats com una piuladissa d'ocells que envolten l'arbre de la vida, el xiprer que corona la façana. Doncs bé, en aquella porta Gaudí representa els redimits com a abelles: hi posà un petit cor de Jesús, cobert d'espines, al qual acuden nombroses abelles a lliar-ne la sang com si fos nèctar.

Aquest simbolisme, del tot místic, resumeix a la perfecció el sacrifici de la creu, del qual es fa memòria en cada eucaristia: els redimits s'acosten a Jesús, que dona vida perquè tots tinguin vida i així puguin rebre els fruits d'un amor tan gran, significats pel pa i el vi eucarístics, el cos i la sang del Senyor.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

4. □ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Rm 11,29-36 / SI 68 / Lc 14,12-14]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.
5. ■ **Dimarts** [Rm 12,5-16a / SI 130 / Lc 14,15-24]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.
6. ■ **Dimecres** [Rm 13,8-10 / SI 111 / Lc 14,25-33]. Sants i beats màrtirs del s. XX a Espanya; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Leonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.
7. ■ **Dijous** [Rm 14,7-12 / SI 26 / Lc 15,1-10]. Beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona 1872), prev. carmelità, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.
8. ■ **Divendres** [Rm 15,14-21 / SI 97 / Lc 16,1-8]. Sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per *màrtirs coronats*; sant Deodat I, papa (615-618).
9. □ **Dissabte** [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1Cr 3,9b-11.16-17 / SI 45 / Jn 2,13-22)]. Dedicació de la basílica del Laterà. Festa del Santcrist de Balaguer; Mare de Déu de l'Almudena (Madrid).
10. ■ **† Diumenge vinent**, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2Ma 7,1-2.9-14 / SI 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i doctor de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí.

DIUMENGE XXXI DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosada que cau a terra el matí.

Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom, i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho.

Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho playeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present a tots.

Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

Jesús parla a Zaqueu, enfilat a un arbre. Miniatura del Còdex de Sant Lluís, Catedral de Toledo

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana, i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor.

Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar. Quan Jesús arribà en aquell indret, alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva». Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més». Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sb 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como grano de arena en la balanza, como gota de rocío mañanero que cae sobre la tierra.

Pero te compadeces de todos, porque todo lo puedes, cierras los ojos a los pecados de los hombres, para que se arrepientan. Amas a todos los seres y no odias nada de lo que has hecho; si hubieras odiado alguna cosa, no la habrías creado. Y ¿cómo subsistirían las cosas, si tú no lo hubieses querido? ¿Cómo conservarían su existencia, si tú no las hubieses llamado?

Pero a todos perdonas, porque son tuyos, Señor, amigo de la vida. Todos llevan tu sopro incorruptible. Por eso, corriges poco a poco a los que caen, les recuerdas su pecado y los reprendes, para que se conviertan y crean en ti, Señor.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Benediciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendiciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendiciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamïn la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Te 1,11-2,2)

Hermanos: Pedimos continuamente a Dios que os considere dignos de vuestra vocación, para que con su fuerza os permita cumplir buenos deseos y la tarea de la fe; para que así Jesús, nuestro Señor, sea glorificado en vosotros, y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo.

Os rogamos, hermanos, a propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por supuestas revelaciones, dichos o cartas nuestras, como si afirmásemos que el día del Señor esta encima.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, entró Jesús en Jericó y atravesaba la ciudad. Un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de distinguir quién era Jesús, pero la gente se lo impedía, porque era bajo de estatura. Corrió más adelante y se subió a una higuera, para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y dijo: «Zaqueo, baja en seguida, porque hoy tengo que alojarme en tu casa.» Él bajo en seguida y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban, diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador.» Pero Zaqueo se puso en pie y dijo al Señor: «Mira, la mitad de mis bienes, Señor, se la doy a los pobres; y si de alguno me he aprovechado, le restituiré cuatro veces más.» Jesús le contestó: «Hoy ha sido la salvación de esta casa; también este es hijo de Abraham. Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido.»

COMENTARI

Avui s'ha salvat aquesta casa

Ens acostem a Jerusalem. El llarg camí de Galilea a Jerusalem arriba al seu final. Jesús passa per Jericó, una vila a la riba del Jordà poc abans que el riu desembocui a la mar Morta.

Lluç ens reporta el cas de Zaqueu, un ric públic d'aquella contrada, presentat com a exemple de conversió, en la línia del públicà que s'adreça al temple per demanar perdó a Déu, com vèiem en la paràbola de l'evangeli de diumenge passat.

Zaqueu es mostra encuriós per veure Jesús. Jesús se n'adona i es convida a casa d'ell. Ja l'hem vist en altres ocasions compartint taula amb pu-

blicans i pecadors. Zaqueu el rep tot content a casa seva, i sorprèn a tots els presents amb l'anunci que fa: es desprèn de la meitat dels seus béns i la reparteix entre els pobres, i a tots els qui ha defraudat els restitueix quatre vegades més. Zaqueu es mostra com una persona de cor net, capaç de compartir amb qui no té i de restituir allò que, potser involuntàriament, ha pres injustament.

Per això mereix rebre l'elogi de Jesús: aquest home és també un fill d'Abraham, com el pobre Llätzer abandonat pel ric però acollit al si d'Abraham (cf. Lc 16,22).

Aquest canvi en Zaqueu resulta extraordinari, perquè l'evangelista no ens parla de cap predica-

ció de Jesús a Jericó, ni de cap recriminació a Zaqueu, sinó que aquest, per mor que Jesús comparteixi la seva taula, de forma espontània pren la iniciativa de canviar de vida.

Ja ho pot ben dir Jesús: avui s'ha salvat aquesta casa. I és que Zaqueu ha començat a comportar-se com Jesús espera dels seus deixebles. Jesús s'hostatja entre els pecadors (cf. Lc 5,29;15,2) perquè ha vingut a salvar allò que estava perdut. Ha vingut a restablir la relació amb Déu i a implantar la solidaritat fraterna entre tots. Tant de bon que la salvació entri també en les nostres comunitats, i en les nostres cases!

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 3, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Llorenç de Terrassa en el 50 aniversari de la parròquia.

Dimarts dia 5, a les 20 h. Visita i presideix la celebració de Vespres a la Casa Santa Teresa de Jesús (Espai Ca n'Eva) a Matadepera.

Dimecres dia 6, a les 11 h. Presideix la reunió d'arxiprestos.

Dijous dia 7, a les 19 h. Presideix la reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Dissabte dia 9, a les 11 h. Presideix la Jornada de Formació i la presentació del Tercer Pla Pastoral Diocesà (2013-2018) al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia i la Institució d'acòlits de dos candidats al diaconat permanent, a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa.

Diumenge dia 10, a les 11 h. Celebra la Missa d'Acció de Gràcies pel Mil·lenari de la parròquia de Sant Genís de Plegamans.

▶ NOTÍCIES

Sant Cugat del Vallès

Recessos de preveres i diaques. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, acompanyat de Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar presidí els recessos per a preveres i diaques. El dia 30 de setembre, a la Casa Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui (Vallès Oriental) i el dia 14 d'octubre al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental i Collserola). El tema de meditació fou: «*Sentit martiri de la vida sacerdotal*». Van dirigir la meditació: el P. Bernabé Dalmau, OSB, monjo de Montserrat, a Caldes de Montbui; i Mons. Joan Esquerda Bifet, assessor espiritual al Seminari Diocesà a Sant Cugat del Vallès.

Inici de ministeri de rector a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua a Granollers. El divendres dia 4 d'octubre, festa de

Sant Francesc d'Assís, Mons. Saiz Meneses celebrà la missa a les 19.30 h a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua a Granollers, amb motiu de l'inici de ministeri del P. Gonzalo Fernández-Gallardo OFM Conv com a nou rector. Després de la missa es venerà la relíquia de sant Francesc.

Inici de ministeri de rector a la parròquia de Sant Francesc d'Assís. El diumenge dia 6 d'octubre, a les 11 del matí, Mons.

Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia a la nova parròquia de Sant Francesc d'Assís a les Franqueses del Vallès, amb motiu de l'inici de ministeri de Mn. Josep Baena com a primer rector. La celebració fou molt concorreguda i comptà amb l'assistència del Sr. Alcalde.

Reunió amb pares i professors de l'escola Nostra Senyora de Montserrat. El dimarts dia 8 d'octubre,

al pavelló municipal de Rubí, Mons. Saiz Meneses, presidí la reunió d'inici de curs amb pares i professors de l'Escola Nostra Senyora de Montserrat.

L'escola ha entrat a formar part de la Fundació d'Escoles Diocesanes i Parroquials de Terrassa. El Sr. Bisbe pronuncià la conferència «*L'escola cristiana del segle XXI*».

Festa del Pilar a la Catedral. El dissabte dia 12 al migdia, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa a la Catedral amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Pilar. Hi participaren els membres del Centre Aragonès i nombrosos fidels que ompliren el temple. Hi as-

sistí el Sr. Jordi Ballart, alcalde de Terrassa acompanyat de diversos regidors de l'Ajuntament. En acabar la celebració es va fer l'ofrena floral a la Mare de Déu, per primera vegada a la Plaça Vella.

Festa de Santa Teresa de Jesús. El dimarts dia 15 d'octubre, a les 10 del matí, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia al Monestir de les Carmelites Descalces de La Torreta (La Rocca del Vallès) amb motiu de la festa de Santa Teresa de Jesús. El mateix dia, a les 9, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar va celebrar al Monestir de les Carmelites Descalces de Terrassa.

▶ AGENDA

Jornada de formació. Dissabte dia 9 de novembre, al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès. A les 11 h: Arribada, pregària i presentació de l'acte. 11.15 h: Presentació de l'encíclica *Lumen Fidei* a càrrec del Dr. Joan Planelles, vicedegà de la Facultat de Teologia de Catalunya. Diàleg i descans. A les 13 h: Presentació del Pla Pastoral *La bona nova del servei*. Informacions diocesanes.

Escola de Catequesi (3a edició). Curs de formació bàsica per a catequistes, organitzat per la Delegació de Catequesi. De novembre a maig. 16 sessions en dissabte al matí de les 10 a les 13 h. Lloc: parròquia de Sant Pere d'Octavià (Monestir) de Sant Cugat del Vallès. Informació www.anydelafe.org.

Cicle de xerrades a la parròquia de Santa Eulàlia de Ronçana. Dimecres dia 6 de novembre, a les 21 h: Presentació del cicle a càrrec de Mn. Ricard Casadesús. Conferència de Mn. Josep Esplugas, delegat episcopal d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses: «*Introducció al diàleg ecumènic*».

▶ LLIBRE

Jaume Puig i Miroso, beat terrassenc, de Pere M. Puig i Miroso i Joan Puig i Puigdomènech.

Editat per la Fundació Torre del Palau, Terrassa 2013. Els autors són germà i nebot del beat màrtir. Es pot adquirir a la Catedral.

REMAD MAR ADENTRO

Sólo el amor es digno de fe

El capítulo segundo de la encíclica *Lumen fidei* lleva por título «Si no creéis, no comprendéis». La fe ha de ser un acto libre del creyente. La fe es un don de Dios, pero en el hombre es —ha de ser— un acto de libertad.

Todo este capítulo muestra que la luz de la fe es el gran don que nos ha traído Jesucristo. Muy en la línea agustiniana, el capítulo afronta las relaciones entre la fe y la verdad. Porque —dice— «la fe sin verdad no salva, no da seguridad a nuestros pasos». La fe sin verdad se queda en una bella fábula, en una proyección de nuestros deseos de felicidad, en una ilusión o un mero sentimiento. Por esto, todo este capítulo se propone «recuperar la conexión de la fe con la verdad».

¿Puede la fe cristiana presentarse hoy en el mundo racional y tecnológico con la pretensión de ser verdadera y de contribuir al bien común? Y, en caso afirmativo, ¿con qué pruebas? ¿No se trata de un fanatismo que intenta arrollar a quien no comparte las propias creencias?, se pregunta el Papa.

Para responder, la encíclica recurre a una cita de san Pablo, «con el corazón se cree» (*Rm 10,10*) y también a un ejercicio de la memoria. Para la Biblia, el

corazón es el centro del hombre, el punto en el que se entrelazan todas las dimensiones de la existencia: el entendimiento y la voluntad, la afectividad, etc.

«La fe transforma toda la persona, precisamente porque la fe se abre al amor. Esta interacción de la fe con el amor nos permite comprender el tipo de conocimiento propio de la fe, su fuerza de convicción, su capacidad de iluminar nuestros pasos». La verdad de la fe y su comprensión es la que nace cuando recibimos el gran amor de Dios que nos transforma interiormente y nos da ojos nuevos para ver la realidad» (*Lumen fidei*, 26). Aquí tocamos lo que ha sido considerado como el núcleo doctrinal de la encíclica, que establece la conexión intrínseca, constitutiva, integradora de la fe con el amor y la verdad.

«Si el amor necesita la verdad, también la verdad tiene necesidad del amor. Amor y verdad no se pueden separar», sostiene el documento. «Quien ama comprende que el amor es experiencia de verdad, que él mismo abre nuestros ojos para ver toda la realidad de modo nuevo, el amor mismo es un conocimiento nuevo»: *amor ipse notitia est*, recuerda

el Papa citando a san Gregorio Magno y a Guillermo de Saint Thierry «el amor mismo, ya es un forma de conocimiento». Aquí el Papa se adentra en una concepción del ser humano próxima a lo que hoy llaman «la inteligencia emocional». Nuestro teólogo Josep Maria Rovira Belloso, en su reciente libro *Déu fa créixer les persones* («Dios hace crecer a las personas»), habla de una visión del hombre llena de sabiduría, que tiene unas profundas raíces en grandes testigos de la tradición cristiana desde la misma Edad Media, que defienden una integración de inteligencia, voluntad y sentimientos.

Lo peculiar de la encíclica es la capacidad que el amor tiene de conocer que es la base de una lógica nueva, un conocimiento compartido, una común visión de las cosas. La fe surge en la apertura al Dios que es Luz, Amor y Alianza, sobre todo en la cruz de Cristo. No es fácil dar este salto, pero el Papa anima a todos a ello, al afirmar que «el descubrimiento del amor como fuente de conocimiento forma parte de la experiencia originaria de todo hombre» (n. 28).

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa